

РЕШЕНИЕ

№ 3785

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2624** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МИП-2000“ ООД, чрез управителя Т. Ц. С., срещу решение № 4648 от 02.12.2022 г., постановено по НАХД № 4940/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 23 състав, с което е потвърдено издаденото срещу касатора Наказателно постановление № 343/06.11.2019 г. на директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град.

С доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради противоречието му в материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост, се претендира неговата отмяна. Твърди се, че наложеното наказание е крайно несправедливо. В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. П., който поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено, а с него и процесното наказателно постановление. Прави възражение за изтекла абсолютна давност.

Ответникът – директор на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, чрез адв. Б., оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила. Претендира разности, за които е представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 26.09.2019 г. е била извършена проверка по спазване изискванията на действащата към този момент НАРЕДБА № 8 от 4.12.2018 г. за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици (отм. ДВ, бр. 8 от 29.01.2021 г., в сила от 13.02.2021 г.), в обект – ученически стол и бюфет в 93 СОУ в [населено място], стопанисван от касатора.

В хода на проверката е установено, че в ученическият стол се предлагат за консумация приготвяни на място храни, като в нарушение на чл. 15, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата, се използвало кисело мляко, което не отговаряло на БДС 12:2010; същото е в пластмасови кофи, разфасовка от 9.5 кг., а сиренето и кашкавалът не били произведени по стандарт БДС 15:2010, съответно БДС 14:2010. Установено е също така, че в училищния бюфет се предлагали храни, съдържащи хидрогенирано растително масло и палмова мазнина – меденки „Л.“, солети „Хрус – хрус“, както и печени хлебни кръгчета с вкус на сирене и спанак и с вкус на домати, маслини и риган, в нарушение на чл. 21, ал. 2, т. 1 и т. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от Наредбата.

За резултатите от проверката и констатираните нарушения са съставени Констативен протокол № 0042834/26.09.2019 г., № 0049412/26.09.2019 г., № 0049413/26.09.2019 г., Предписание № 0001423/26.09.2019 г., Предписание № 2003607/26.09.2019 г., Акт за забрана № 000838/26.09.2019 г.

За констатираните нарушения е съставен АУАН № 2001800/30.09.2019 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди издаденото наказателно постановление решаващият състав на първоинстанционния съд е приел, че фактическата обстановка по делото се изяснява по безспорен начин от непротиворечивия доказателствен материал. Изложено е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а материалния закон е приложен правилно. Съдът е изследвал приложимите материални норми през призмата на безспорно установените факти и е направил решаващ извод за законосъобразност на издаденото наказателно постановление, включително и по отношение на размера на наложената санкция.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици са регламентирани в Наредба № 8 от 4 декември 2018 г., издадена от министъра на храните, земеделието и храните. Понастоящем този нормативен акт е отменен с § 2 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 2 от 20 януари 2021 г. за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и

ученици - ДВ, бр. 8 от 29 януари 2021 г., в сила от 13.02.2021 г.

В процесното наказателно постановление са посочени като нарушени разпоредбите на чл. 15, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, както и на чл. 21, ал. 2, т. 1, и т. 2 от отменената наредба. В действащата понастоящем Наредба № 2 от 20 януари 2021 г. е налице идентична правна регламентация в разпоредбите на чл. 16, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, касаещи предлагането на същите продукти - кисело мляко, сирене и кашкавал, както и чл. 22, ал. 2, т. 1 и т. 2 относно забраната за предлагане на мазнини, извън посочените в ал. 1, хидрогенирани и частично хидрогенирани растителни мазнини, поради което съдът не намира основание за приложение на чл. 3, ал. 2 ЗАНН. Същевременно, предвидените в действащия Закон за храните санкции, регламентирани в чл. 134, ал. 2, са по-утежняващи от посочените в отменения Закон за храните, поради което правилно съдът е приел, че приложимото право следва да бъде действащото към момента на нарушението, като по-благоприятно за нарушителя.

Разпоредбата на чл. 15 от Наредба № 8/2018, в ал. 1 до 3, регламентира правилата, касаещи предлагането на кисело мляко, сирене и кашкавал в детските заведения. Така киселото мляко, което се предлага в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, трябва да е произведено в съответствие със стандарт БДС 12:2010 (ал. 1), сиренето, трябва да е произведено в съответствие със стандарт БДС 15:2010, а кашкавалът – в съответствие със стандарт БДС 14:2010 (ал. 3).

В конкретния случай при проверката е установено, че върху опаковката на предлаганите в ученическият стол млечни продукти липсва надпис за съответствие с конкретния стандарт. Също така е установено, че киселото мляко се съхранява в пластмасова кофа в разфасовка от 9.5 кг., а съгласно БДС 12/2010 г., т. 8.1 опаковането на българско кисело мляко се извършва в съдове, произведени и предназначени за контакт с храни, както следва: полистиренови кофички с вместимост до 1 кг., стъклени буркани с вместимости до 1 кг. и керамични съдове с вместимост до 1 кг. Съгласно т. 8.2 върху всяка потребителска опаковка се нанася маркировка съгласно изискванията на европейските и национални нормативни актове, а съгласно т. 8.5. продукти, на които е извършено оценяване на съответствието, носят означението „БДС 12:2010“. При проверката е констатирано, че несъответствието е именно по т.8.1, както и е констатирана липса на надписа по т. 8.5. Подобна липса е констатирана и по отношение на предлагания кашкавал и сирене. Тези обстоятелства са подробно описани в КП № 0049412/26.09.2019 г. С това е нарушена разпоредбата на чл. 15 от Наредбата и по-конкретно ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от нея.

Друго не следва от обстоятелство, че въпросните млечни продукти не са предлагани за продажба, а са употребявани при приготвянето на храна – мусака и десерти. Разпоредбата на чл. 15 от Наредбата, в трите алинеи 1-3 урежда изискванията към млякото и млечните продукти, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на Наредбата "предлагане на храни" включва доставяне, съхраняване, използване и предлагане на храни на територията на детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения. Следователно изискванията за съответствие със стандартите на млечните продукти са еднакво приложими както при тяхното предлагане за директна продажба, така и при влагането им при приготвяне на храна.

На следващо място, не е спорно, че в стопанисвания от касатора обект – училищен стол, са били изложени за продажба храни, които не съответстват на забраната на чл. 21, ал. 2, т.1 и т. 2 от Наредбата. На място са предлагани меденка „Л.“, съдържаща частично хидрогенирано растително масло (рапично, соя, слънчоглед, палма в различно съотношение), както и солети „Хрус-хрус“, съдържащи палмово масло, и печени хлебни кръгчета с вкус на спанак и сирене, съдържащи палмов олеин, както и печени хлебни кръгчета с вкус на домати, маслини и риган, съдържащи палмов олеин. По същество тези фактически констатации не се оспорват от касатора, поради което правилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност. Размерът на санкцията, противно на твърденията в жалбата, не е явно несправедлив. Имуществената санкция е определена в минимален размер, като са отчетени охранявания обществен интерес и обстоятелството, че нарушенията са извършени за първи път.

Неоснователно е възражението за изтекла погасителна давност. На основание чл. 82, ал. 4, вр. чл. вр. ал. 1, т. 5 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, давността за извършените административни нарушения е 4 години и 6 месеца. С оглед датата на извършване на нарушението – 26.09.2019 г., този срок към настоящия момент не е изтекъл.

С оглед гореизложеното касационната инстанция намира, че решението на СРС е правилно. Не са налице сочените в жалбата нарушения. Твърдяната необоснованост на съдебния акт не представлява касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото е основателна и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град сума в размер на 600 лв., съобразно приложения по делото списък и разходо-оправдателни документи.

Воден от гореизложеното Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4648 от 02.12.2022 г., постановено по НАХД № 4940/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 23 състав.

ОСЪЖДА „МИП-2000“ ООД да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, разноски за настоящата инстанция в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

